

[Erling Olsen]

mål om at ændre stillingsstruktur- og ansættelsescirculærer.

Disse ting vil socialdemokratiet meget gerne gå ind i en drøftelse af, men vi mener, at man tager meget fejl, hvis man tror, at man kan bedre forholdene på de højere uddannelsesinstitutioner ved at ændre repræsentationsforholdet mellem grupperne. Vi ser det lovforslag, ministeren har fremsat, som en sidste honnør til det Wandeludvalg, han har fået nedsat, men vi mener faktisk, han har givet det en forkert opgave, og vi kan ikke støtte det foreliggende lovforslag.

Eva Møller (KF):

Der har siden vedtagelsen af styrelsesloven i 1973 været megen diskussion om denne lov – man kunne måske næsten fristes til at sige, at der har været megen kritik af loven. Nu er det jo imidlertid således, at de fleste nye ting altid bliver mødt med skepsis og umiddelbart gjort ansvarlige for alt, hvad der sker af forringelser det pågældende sted, og så meget synes jeg trods alt ikke vi kan pålægge styrelsesloven ansvaret for. Men der er dog en række områder, hvor jeg mener, at vi med en ændring af styrelsesloven kunne opnå forbedring af en række forhold på de højere læreanstalter. Der er en række punkter, hvor jeg også mener der specielt kan rettes kritik imod styrelsesloven.

Jeg vil her først nævne, at utrolig mange mennesker bruger utrolig megen tid på møder, og at vi derfor med en rationalisering af systemet kunne skære ned på mødetiden og få noget undervisnings- og noget forsknings-tid i stedet, og det er vel dybest set derfor, vi har de højere læreanstalter.

Dernæst vil jeg nævne, at studienævnstrukturen efter vor opfattelse er u hensigtsmæssig, dels på grund af centralstudienævne-ne, dels fordi vi har studienævne-ne med ansvaret for uddannelsernes indhold, mens vi har rådene, der er ansvarlige for at bevilge den dertil nødvendige økonomi, og det giver altid nogle underlige stridigheder, når det ikke er det samme organ, der er ansvarligt for såvel økonomi som indhold.

Endelig mener jeg, at der ligger noget betænkeligt i, at vi kan konstatere, at det teknisk-administrative personale har indflydelse på uddannelserne, idet man ikke med rimelighed kan sige, at det teknisk-administrative

personale er specielt egnet til at have indflydelse på uddannelserne. Her kunne vi derimod med rimelighed finde, at aftagerne, brugerne, de, der er uden for elfenbenstårnet, altså samfundet – hvordan vi nu vil betegne det – kunne have brug for at have indflydelse på de højere læreanstalter, og det til trods for, at vi i de seneste år har oplevet en meget frugtbar dialog mellem læreanstalterne og det omgivende samfund.

Jeg mener, at det foreliggende lovforslag fra undervisningsministeren prøver at tage højde for alle disse mangler, og jeg finder, at vi med nedlæggelsen af centralstudienævne-ne og med ændringen af kompetencen mellem studienævn og råd har opnået en forenkling af det administrative system, og samtidig har vi fået lagt det administrative, det planlægningsmæssige ansvar for uddannelserne, dér, hvor det økonomiske ansvar også ligger.

Strukturen er også forenklet ved, at de utrolig store institutråd – og fordi de er så utrolig store, er de også både uhelderlige og meget tidkrævende – er blevet nedlagt og er blevet erstattet med nogle mindre institutbestyrelser. Jeg finder det meget væsentligt, at institutbestyrelserne fremover skal bestå af de mennesker, som på lang sigt er mest interesserede i institutternes kontinuerte drift, og det vil sige de varigt ansatte lærere på mindst halv tid samt det teknisk-administrative personale.

Jeg mener endvidere, at vi vil få en styrkelse af forskningen. Vi vil få mulighed for at give dansk forskning det vingesus, den ofte har brug for, ved for hvert hovedområde at oprette et forskningsnævn. En af indvendingerne imod den gældende styrelseslov er jo, at utrolig mange ikke-forskningskompetente mennesker har indflydelse på forskningen, så jeg mener, at vi med alle disse ting oplever, at det foreliggende forslag retter op på en række mangler.

Endvidere hilser jeg med glæde, at vi har fået plads til nogle af menneskene uden for de højere læreanstalter, uden for elfenbenstårnet, i de styrende organer ved at nedskære mængden af teknisk-administrativt personale. Jeg vil også godt sige, at det for mig spiller en stor rolle, at disse mennesker udpeges af planlægningsrådet for forskningen og af de faglige landsudvalg for uddannelserne/censorkorpserne og altså ikke af ministeren, således at vi kan sikre, at de mennesker, der